

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

DE SCHEIDS RECHTER

Accountants/Adviseurs B.V.

De specialist op het gebied van:

- Loon- en salarisadministraties
- Financiële administraties via samenwerking met Twinfield en ExactOnline
- Inscannen facturen via samenwerking met Basecone
- Jaarrekeningen
- Fiscale aangiften
- Financieel en fiscaal advies

Voor meer info kunt u terecht bij Henk van Bekkum

ANB, Ondernemend voor ondernemers!

Beemdstraat 50, 5652 AB EINDHOVEN

088 – 25 55 603

email@anb.nl

www.anb.nl

ANB_BV

ANB

Een gezond en goed 2025 gewenst

Acht nummers van gemiddeld veertig pagina's (inclusief advertenties). Die hebben we je/u het afgelopen jaar voorgelegd. Volgens onze voorzitter Jeroen Quinten wordt de inhoud op prijs gesteld, zo schrijft hij op de volgende pagina. Dat is mooi, daar doen we het voor, maar toch zou het fijn zijn wanneer lezers eens reageren.

Toch gaan we uiteraard niet bij de pakken neerzitten. Een (scheidsrechters)vereniging zonder clubblad is als een scheidsrechter zonder fluit. Of een nieuw jaar zonder vuurwerk. Kortom, ook in 2025 zullen er weer acht exemplaren worden gefabriceerd, hoe en door wie dan ook.

Laten we dit laatste voorwoord van de hoofdredactie in 2024 afsluiten met een wens: dat Oud prettig en veilig overgaat in Nieuw en dat 2025 goed, gezellig en vooral gezond mag verlopen. En mocht je wat kwijt willen: mail dat dan naar redactie@svbrabantzuidoost.nl.

De hoofdredactie

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

Van de voorzitter

We gaan in sneltreinvaart richting het eind van het jaar. Kerst staat voor de deur en de dagen worden vanaf 21 december al weer ‘langer’. De laatste wedstrijden van het jaar begonnen veelal om twee uur ‘s middags en er mocht niet veel gebeuren want anders viel de duisternis in en haalde de wedstrijd het einde niet, omdat het te donker werd.

Voor u ligt de achtste^e editie van “De Scheidsrechter”. Een blad waar we met recht trots op mogen zijn. Het blad wordt goed gelezen, zowel onder de eigen leden als door andere scheidsrechters. We krijgen geregeld positieve reacties op ons clubblad. Heel veel complimenten gaan daarom richting Hans Janssen die er elke keer weer een mooi geheel van maakt, met natuurlijk diverse schrijvers die hem helpen het blad te vullen. ‘De Scheidsrechter’ sturen we niet alleen aan de leden, maar we verspreiden het ook breed onder de adverteerders, de voetbalverenigingen, via social media richting andere belangstellenden en via de site van COVS Nederland. De sponsors/adverteerders zijn voor ons onmisbaar. Zij maken het mogelijk om alles betaalbaar te houden.

Inmiddels genieten we van een welverdiende winterstop. In principe trainen we gewoon door, maar de training zal op kerstavond, eerste kerstdag, oudjaarsavond en nieuwjaarsdag niet doorgaan. Toch is het de komende periode druk genoeg met het zaalvoetbaltoernooi, het Arbitragecongres Zuid 2, de nieuwjaarsreceptie en het Technisch Weekend, zie de agenda in dit blad en op www.svbrabantzuidoost.nl.

We eindigen het jaar op 28 december met het zaalvoetbaltoernooi. Andere jaren is dat het eerste weekend van januari, maar omdat op 4 januari het Arbitragecongres Zuid 2 is, hebben we besloten om het toernooi naar voren te halen. Zeven scheidsrechtersverenigingen zullen in de sporthal in Reusel om de eer gaan strijden. In januari is de nieuwjaarsreceptie (uitnodiging volgt), het Arbitragecongres Zuid 2 waarvoor onze leden zich ook konden inschrijven, en natuurlijk het Technisch Weekend, ditmaal in Leende, bij De

Jagershorst. We hebben dan een enthousiaste grote groep met diverse jonge leden en er is wederom een leuk en gevarieerd programma in elkaar gezet met trainingen, workshops en ontspanning.

Het financiële jaar is bijna afgesloten. Ook dit jaar staan we er weer goed op. Tijdens de ledenvergadering die gepland staat in februari (uitnodiging volgt) praten wij jullie graag bij over de ontwikkelingen in de vereniging.

Ten slotte was er op 14 december een Buitengewone Algemene Ledenvergadering gepland van COVS Nederland waar wij uiteraard ook met een afvaardiging aanwezig waren. Binnenkort zullen we jullie op de hoogte brengen van de ontwikkelingen bij COVS Nederland. Op de website van COVS Nederland (COVS.nl) is de vergaderagenda in te zien. Het is positief om te zien dat het interimbestuur er voor heeft gekozen om verder te gaan als nieuw bestuur (mits gekozen, maar daar twijfel ik niet aan).

Ik wens iedereen fijne feestdagen en laat 2025 een goed jaar worden!

Met sportieve groet, Jeroen Quinten

REDIE MAAKT INTERIEURS BETER

Alles begint met een goed idee. Wat het ook is, Redie Interieurs kan het bouwen. Wij vertalen uw visie naar een maakbaar interieur. Simpel als het kan, intelligent als het moet. Van unieke enkelvoudige projecten tot concepten en serieproducties. We zijn specialist in engineering, productie en montage. Creatief in de vertaling van routing, materiaal en techniek. Met een team van zeer ervaren branchespecialisten werken we vanuit ons ultramoderne machinepark in Oirschot aan het realiseren van interieurprojecten op maat.

REDIE INTERIEURS

De wedstrijd waar ik was (93)

Het is niet altijd fijn langs de lijn. En binnen de lijnen trouwens ook niet, getuige de elk weekeinde weer diverse gestaakte wedstrijden. “Wegens wanordelijkheden”, staat er dan op het digitale wedstrijdformulier. Zo toog ik op een koude, natte herfstdonderdag naar een dorp waar twee zogeheten lagere elftallen de degens zouden gaan kruisen. De bus bracht me al redelijk in de buurt en een stief kwartiertje later stond ik in de kantine van de lokale helden te luisteren naar foute Hollandsche hits uit het jaar nul. Maar goed, ieder zijn meug en ach, de koffie smaakte goed.

Bij wedstrijden in de kelder van de kelderklasse gaat het er soms niet altijd zachtzinnig aan toe. Tja, de technische vaardigheden schieten wel eens tekort. De tomeloze inzet vergoedt veel en is soms echt aandoenlijk om te zien. Maar ja, een tackle wordt wel eens te laat ingezet en ja, dan is het au en wee.

Geen probleem, dat hoort erbij en als dan na afloop de spelers elkaar netjes de hand schudden en in de kantine aan hun zwaar verdiende derde helft beginnen, ach, dan is het leed snel geleden. Prima toch? Zo gaat het bij de meeste van de elk weekeinde gespeelde 30.000 wedstrijden.

Helaas, er is altijd wel die ene uitzondering op die regel dat alles uiteindelijk in pais en vree verloopt. En natuurlijk had ik weer eens de pech dat het bij mijn wedstrijd mis ging. En behoorlijk ook. Dat het even later zeer onvriendelijk werd met veel irritant verbaal en fysiek geweld, was tijdens de warming-up nog niet vooruit te zien. Spelers en trainers gingen neutraal met elkaar om en bij de toss werden netjes handen geschud.

Vervolgens ontaardde de wedstrijd in een bijna constante stroom aan beledigingen en scheldpartijen, begeleid door harde, onbesuisde en soms gevaarlijke en idiote overtredingen. De 22 acteurs deden hun uiterste best om het amateurvoetbal in diskrediet te brengen en daar slaagden ze met vlag en wimpel voor. Gelukkig deden diverse teamofficials van de twee elftallen ook nog een duit in het zakje, zodat het niet alleen binnen maar ook buiten de lijnen hard tegen hard ging.

Nog een geluk: de thuisclub was weliswaar geen heer en meester, maar toch wel een maatje te groot voor de wanhopig spartelende bezoekers. De ruststand was 2-0 en dat alle acteurs zonder noemenswaardig letsel halverwege de botsing de thee konden opzoeken, mocht een klein wonder worden genoemd. De rust bleek in de tweede helft niet rustgevend te zijn geweest, eerder een uitnodiging om er verbaal en fysiek een schepje bovenop te doen. Het werd harder en gemener. En nu begonnen ook de toeschouwers zich ermee te bemoeien, met veelal de arbiter van dienst als lijdend voorwerp. De beste man kreeg het nodige naar zijn hoofd geslingerd. Om maar wat te noemen: “Verrekte schele” en “vuile thuisfluiters”. Het zou een A4-tje vergen om alle spreekkoren te vermelden. De al aardig op leeftijd zijnde clubscheidsrechter deed zijn best, maar dat werd niet echt gewaardeerd, zelfs niet door diverse spelers en de trainer van de thuisclub.

Zo halverwege de tweede helft dacht ik echt dat hij de ontmoeting zou staken. Bij een opstootje kwamen trainers en wisselers het veld inlopen en “verrekte mafkees” was zowat het vriendelijkste wat de scheidsrechter naar zijn hoofd kreeg geslingerd. Het moet gezegd, hij bleef manmoedig standhouden en toen de gemoederen een beetje waren bedaard, hervatte hij het treffen. Oh ja, de thuisclub won met 3-0 maar van mij hadden beide teams reglementair de wedstrijd mogen verliezen, inclusief drie verliespunten extra.

Jos Halmans

van Voskuijlen & Koekkoek

NOTARISSEN • BLADEL

www.notarisbladel.nl

Uw adviseurs op het gebied van:

Samenlevingsovereenkomsten	Onroerende zaken	Testamenten
Huwelijkse voorwaarden	Nalatenschappen	Ondernemingen

Sniederslaan 158 Bladel Tel. 0497-383030 e-mail: info@notarisbladel.nl

Langs de velden

“Ik heb geen vuur meer, ik loop er zo verloren bij.” Met 2-5 winnen van FC Utrecht en daarna met deze opmerkelijke uitspraken komen. PSV-middenvelder Guus Til heeft eerder deze maand heel wat losgemaakt in de (social) media en bij veel voetbalsupporters. Hij voelt geen vreugde meer, zelfs na twee doelpunten en een assist in een topwedstrijd.

Wat is de oorzaak? Ik kan me voorstellen dat voetballers maar ook andere topsporters steeds meer onder druk komen om te presteren. De media hijgen in hun nek, journalisten stellen allerlei rare vragen en o wee als er in hun ogen een wanprestatie geleverd wordt, dan is het commentaar niet van de lucht. Al die voetbalprogramma's maken het er ook niet makkelijker op, om al die Europacupwedstrijden te analyseren. Wedstrijden en toernooien die in het leven zijn geroepen om meer geld te verdienen. Natuurlijk, de Champions League is het voetbalwalhalla in Europa, maar ook de andere toernooien doen er tegenwoordig toe. En dan heb je in eigen land nog de Eredivisie en het toernooi om de KNVB Beker.

Teveel van het goeie. Kijk naar het toenemende aantal blessures. En dan heb ik het over de fysieke gevolgen, maar het is niet raar dat spelers ondanks alle begeleiding er binnen of buiten de lijnen ook psychisch last van beginnen te krijgen. Natuurlijk: hun gezondheid staat voorop, maar het is ook niet goed voor hun club en hun trainer, die steeds moet puzzelen om een elftal samen te stellen.

Het scheidsrechterskorps heeft het ook te verduren de laatste tijd. Een voorbeeld: de VAR doet er bij wijze van spreken vier minuten over om een buitenspeldoelpunt af te keuren, omdat de speler met een sprietje haar buitenspel staat. Te belachelijk voor woorden. Als ze in Zeist niet zeker van hun zaak zijn, zou ik zeggen: goedkeuren en niet eindeloos lijntjes trekken. Het arbitrale team en spelers staan te koukleumen op het veld en het publiek roert zich ook nog eens. Beslissingen van sommige scheidsrechters worden zo in twijfel getrokken. Ook nog door spelers.

Ik ervaar dit laatste ook in het jeugdvoetbal waar ik namens verenigingen scheidsrechters begeleid. Er wordt zelfs veel meer commentaar gegeven op de leiding, is mijn indruk. Wat ik dan probeer is om de arbiter van dienst op zijn gemak te stellen, mijn ervaringen met hem te delen en hem ervan te laten leren. Meestal helpt het. Laatst nog werd een scheidsrechter geprezen om zijn optreden. Hij was rustiger en zelfbewuster geworden. Door een peppraatje van mij. Hij wist nu dat je in de jeugd anders met spelers moet omgaan.

Het mentorschap dan, het is ooit bedacht door de COVS, jaren geleden al, maar toen vond het geen gehoor bij de KNVB. Ook het bestuur van onze club was er mee bezig om dit op te zetten, totdat de KNVB het met ingang van dit seizoen zelf als idee heeft gelanceerd. De COVS en daarmee ook onze SV Brabant-Zuidoost zijn er heel erg blij mee. Zij zijn er tenslotte voor de scheidsrechters.

Dit was het voor deze keer. Prettige feestdagen en een prettige jaarwisseling.

De Mol

An advertisement for ME Training. The background is a photograph of a man in a grey tank top and glasses being assisted by a trainer in a black hoodie in a gym setting. Overlaid on the image is an orange circle with the text "Wil jij het beste uit jezelf halen?". In the bottom right corner, there is a white banner with the ME Training logo (a stylized orange and black 'E' shape), the text "ME Training Sport & Voeding", and the contact information "Oirschot 06-13 50 64 60" and "www.me-training.nl".

Vers gras tussen de regels

Wat komt er kijken bij een buitenlandse transfer, wat gaat er aan vooraf en hoe pakt zo'n overgang uit? Robert Heukels en Nino Wilkes doken in dit thema en spraken met verschillende voetballers en andere betrokkenen. Ook geven ze een passant voetbalgeschiedenisles. Zo wordt de in Nieuwendam geboren Gerrit Antoon Visser opgevoerd als de (hoogstwaarschijnlijk) eerste beroepsvoetballer uit ons land. De eerlijkheid gebiedt wel te zeggen dat hij de oversteek naar Amerika maakte als vertegenwoordiger van diverse visbedrijven en dat (betaald) voetbal voor hem als nevenactiviteit mooi was meegenomen.

Heel anders lag het bij Faas Wilkes (inderdaad, de opa van Nino): hij werd in het buitenland voetballer van beroep. En voor 'een ongelooflijk vet contract'. Wilkes nam op de koop toe dat Oranje voor hem vanaf dat moment taboe was, omdat er alleen amateurvoetballers mochten uitkomen voor het Nederlands elftal. De rasaanvaller deerde het amper: in Italië en Spanje werd hij op handen gedragen. Wilkes zette de stap in een tijd dat er nog geen zaakwaarnemers waren. Theo Cassadei nam die rol op zich. De geboren Italiaan werkte in een restaurant in Amsterdam en stond Wilkes bij tijdens contacten met clubbestuurders, maar hij tikte hem ook op de vingers wanneer Wilkes aanstalten maakte om zijn spaghetti te snijden.

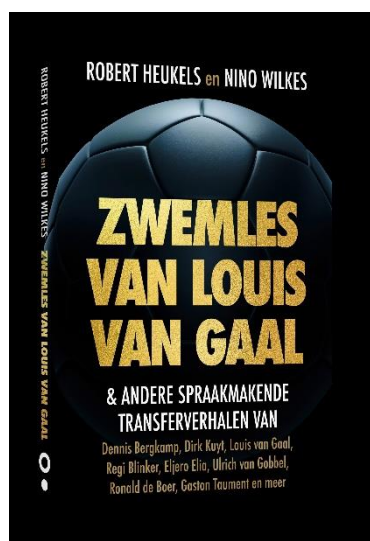
Willy en René van de Kerkhof (inmiddels 73) hadden geen zaakwaarnemer. Ze hielden de touwtjes in eigen hand, met hulp van hun moeder. Toen de tweelingbroers het Helmondse MULO inruilden voor FC Twente, werkte Willy naast het voetballen bij Albert Heijn. Nadat trainer Kees Rijvers hen had gepolst, regelde Willy zelf dat hij bij een vestiging van de grootgrutter in Enschede kon gaan werken. Dat is tegenwoordig wel anders, benadrukt vooral Willy in het hoofdstuk waarin zijn aspiraties om in het buitenland aan de slag te gaan (had ie niet) en die van René (juist wel, zij het op latere leeftijd) worden besproken. Toch klaagt ook de voormalige buitenspeler over het toenmalige gebrek aan clubliefde: "Tegenwoordig hebben ze liefde voor het geld. Wij vonden voetballen gewoon leuk en werden goed opgevangen." Toch wilde René ("ik kreeg de kriebels") per se zijn grenzen

verleggen. Willy en zijn vrouw waren gewoon zielsgelukkig in Eindhoven en dat zijn ze eigenlijk altijd gebleven.

Lazio Roma leek René's eerste buitenlandse werkgever worden. Dat feest ging te elfder ure niet door, omdat de Italiaanse club verwickeld raakte in een zwart-geldaffaire. Het werd uiteindelijk het Griekse Apollon. Na een jaar koos de ex-international voor een club in Hongkong, waarmee hij onder meer deelnam aan het Aziatische equivalent van de Champions League. Met zijn ploeggenoot in die tijd, Joop Wildbret, was hij de enige Nederlandse speler die ooit in Noord-Korea heeft gespeeld. Nog nooit zoiets meegemaakt." Na een kort Canadees verblijf besloot René zijn carrière bij Helmond Sport en FC Eindhoven. Willy heeft er geen spijt van dat hij Nederland, lees: PSV, achttien jaar trouw is gebleven. Met de Europacupwinst als kers op de taart.

De schrijvers halen ook herinneringen op met spelers, die wat recenter in het buitenland actief zijn geweest, onder wie Dennis Bergkamp ("je moet je aanpassen, dan heb je een grote kans om te slagen") en Michael Reiziger ("het is als het leven zelf: je groeit, als speler en als mens").

Ook een andere tweeling komt voorbij: Frank en Ronald de Boer. Maar het verhaal is opgehangen aan Demi de Boer, een van de dochters van Ronald. Dit geeft weer een heel andere kijk op wat voetballers in den vreemde zoal meemaken en vooral wat dit betekent voor spelersvrouwen, of hun kinderen. De nu 28-jarige Demi (bekend van haar relatie met Ronnie Flex):

"Je leeft in een andere dimensie met veel rijkdom en vrijheid. Het is je familie die je dan op de grond houdt." En ... Louis van Gaal die haar hoofd boven water hield. Toen de Boertjes voor Barcelona uitkwamen, was Van Gaal hun trainer en Demi gaf hij ... zwemles.

Zwemles van Louis van Gaal & andere spraakmakende transferverhalen/Auteurs: Robert Heukels en Nino Wilkes/Uitgeverij: Kosmos Uitgevers/ISBN: 978-90-4393-282-0/Prijs: 20,99 euro

Tekst: Hans Janssen

Voetbalgedachten gedicht

Olé, olé, voor E.V.V.

Olé, olé, voor E.V.V.

Olé, olé, voor E.V.V.

't Gaat O.K., met E.V.V.

En het legioen, gaat altijd mee, want

Refrein:

Eindhoven zal wezen

Eindhoven zal zijn

En voor Eindhoven zullen ze vrezen

Op het voetbalterrein

Eindhoven zal wezen

Eindhoven zal zijn

En zo'n sterke club als deze

Krijgt toch niemand klein

Wat hoor je aan de Aalsterweg, het E.V.V. domein

Vooruit die Blauwwitten !

We hebben niet veel centen, maar swingen als een trein

Vooruit die Blauwwitten !

En er is geen club meer in het zuiden

Die Eindhoven kan verslaan, 't zal niet gaan

Want er is geen club meer in het zuiden

Die Eindhoven kan verslaan

Wat hoor je aan de Aalsterweg, het E.V.V. domein

Vooruit die Blauwwitten !

We hebben niet veel centen, maar swingen als een trein

Vooruit die Blauwwitten !

Een deel van het clublied van EVV/FC Eindhoven, geschreven voor Peter Koelewijn en hierbij om (eventueel) mee te zingen: <https://www.youtube.com/watch?v=E2vXczO1lKA>

Wij helpen u aan 20% meer
omzet

www.customoreconsulting.nl

Info.customoreconsulting.nl

Maakt jouw bedrijf het verschil bij
jouw klanten?

Verskil maken, hoe dan? >

Contact opnemen >

Contactgegevens

Customore Consulting B.V.
Raakheuvel 6
5685 BP Best

Marco: 06 - 105 191 73

Matty: 06 - 105 160 21

info@customoreconsulting.nl

Theo Bisschops (69) was onze eerste hoofdredacteur: ‘Het was één warm bad’

Het is medio jaren zeventig van de vorige eeuw. Theo Bisschops wordt de eerste ‘echte’ hoofdredacteur van het ‘orgaan van en voor scheidsrechterskring eindhoven’. Ofwel het clubblad voor de COVS-groepen Eindhoven en Valkenswaard. De Eindhovenaar bevindt zich in goed gezelschap. Hij staat aan het hoofd van een redactie van liefst negen leden. Er kwam dan ook het nodige bij kijken en ieder had zo zijn taak.

Het lag ook best wel voor de hand dat juist hij de kar zou trekken. Theo hield van schrijven, was betrokken geweest bij een schoolkrant en had journalistieke ambities, althans in die periode. Hij zou enige tijd later zelfs actief worden als freelance verslaggever. Voor én Omroep Brabant, dat toen als een van de eerste regionale zenders aan de weg timmerde, en het Eindhovens Dagblad (ED).

Bij de ‘draadloze’, zoals de omroep toentertijd werd genoemd, werd hij aanvankelijk ingezet voor de sportverslaggeving, onder meer voor de ‘wedstrijd’ van de week. Maar ook het verwerken van economisch nieuws of uit de provinciale politiek was aan hem welbesteed. Theo was verder op zijn tijd presentator, voor onder meer de uitslagenrubriek op de radio. Voor het ED was hij onder meer correspondent van de gemeente Nuenen (“ik creëerde daar het nieuws”). De klusjes combineerde hij met zijn studie fiscaal recht in Tilburg. Toen hij afgestudeerd was, kwam er gelijk een eind aan zijn journalistieke loopbaan.

Theo had al op jonge leeftijd dus iets met het maken en brengen van nieuws of andere verhalen waarop mensen zaten te wachten. Als hoofdredacteur had hij nog een pre: hij wist waarover hij en zijn collegaredacteurs schreven. Theo heeft namelijk ook een voetbalachtergrond. Hij was lid van het ooit (vraag dat maar aan Jos Halmans) roemruchte RKSV Woensel en werd meestal als ‘pure linksbuiten’ opgesteld. Toen hij wat vaker aan de kant kwam te staan, leek het betrokkenen beter dat hij ging vlaggen. Dat deed Theo braaf, nou ja. Hij kon het niet laten om de man in het zwart te kritiseren waarna hij snel het advies kreeg om zelf te gaan fluiten. Zo

gezegd, zo gedaan: Theo was nog maar veertien, maar hij trok de stoute schoenen aan. “Op mijn school voor middelbaar onderwijs coördineerde ik al wat voetbalzaken. Organiseren, besturen en leidinggeven zat er al vroeg in bij mij. Eerlijk gezegd: bij het spel betrokken zijn, er tussen staan zonder geschopt te worden, dat gaf me wel voldoening. En ik bleef met de jeugd bezig en vanaf het begin ervoer ik het als een warm bad, ook met mannen als Christ van de Donk en Toon Hendriks om me heen. We vormden met elkaar een vriendenclub. Het was voor mij een tweede thuis.” Theo zou vele jaren voor de KNVB jeugdwedstrijden blijven fluiten.

Theo Bisschops bij de huldiging vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap bij de COVS. Hij was al in het bezit van de KNVB Gouden Speld (foto: Christ van de Donk).

Als hoofdredacteur had hij voldoende bagage om de totstandkoming van eerst het officieuze en – vanaf januari 1975 – het officiële clubblad te stroomlijnen. Ook, omdat hij toen al goed kon delegeren, een eigenschap die hem later in de vele bestuursfuncties die hij zou bekleden in onder meer de textiel- en zorgsector eveneens van pas kwam. “Zolang iedereen maar dienstbaar is aan het gemeenschappelijke doel.”

Die pioniersperiode met het clubblad bracht vele nuttige, maar vooral ook gezellige redactievergaderingen met zich mee. Maar ook jaren later nog toen het clubblad niet meer was weg te denken. “Zelfs op de avond dat mijn vader overleden was, hebben we hier vergaderd. Dat was in 1989. Toen zat ik er als bestuursafgevaardigde bij. Moeten we dat wel doen, werd me toen gevraagd? Ja, dat vond ik wel. Maar dat kan alleen als je een goede band hebt met elkaar.”

Waaraan zou een clubblad in de ogen van de nu 69-jarige Theo moeten voldoen? “Ik ga niks over het huidige blad zeggen, want daarvoor sta ik er te ver vanaf. Bovendien leven we nu in een hele andere tijd. Over het algemeen vind ik wel dat een clubblad niet te veel over vroeger moet gaan, het moet over nu gaan. Dat is het belangrijkste: dat de huidige generatie scheidsrechters Arbitraal - oh dat mag ik niet meer zeggen he, doodzonde hoor - blijft lezen. Ik zie een clubblad verder als een soort van familierubriek: geef terug wat er onder mensen leeft. En het blad kan scheidsrechters ook ondersteuning geven bij de randvoorwaarden om goed te kunnen functioneren. Laat ook scheidsrechters aan het woord die (nog) niet aan de top staan. Door de mens achter de scheidsrechter te belichten, al weet ik ook wel dat het tegenwoordig lastig is om hiervoor mensen te kunnen bereiken. Dat was vroeger nooit een probleem.”

“Wat ook belangrijk is: dat je het als (hoofd)redactie leuk vindt om het te blijven doen. Wanneer dat niet meer het geval is, dan moet je stoppen. Maar goed, dat geldt voor alles. Gelukkig was er in mijn tijd aan kopij geen gebrek, voldoende verhalen, want de COVS telde toen nogal wat kleurrijke mensen. En ik heb altijd gezegd dat in het clubblad een verhaal over zo’n iemand zou moeten komen. We hadden ook mensen die een scherpe pen hadden en onderuit de zak durfde te geven. Dat lokte reacties uit. Maar als vaak hetzelfde lied wordt gezongen, dan wil je het niet meer horen.”

Theo durfde zelf ook kritisch te zijn. Hij scheidde eens een artikel af over een scheidsrechter waar het COVS-bestuur grote moeite mee had. Theo weigerde zijn keutel in te trekken en nam het zo hoog op dat hij vertrok als hoofdredacteur. Twee jaar later keerde hij terug, als redacteur ‘onder’ Berend Haarbrink, die Wil van den Boorn had opgevolgd.

Bij het samenstellen van een clubblad hoort ook de spanning om steeds weer die deadline te halen. Waar we tegenwoordig via de mail, WhatsApp of andere mogelijkheden veel sneller dan vroeger kunnen communiceren, was er toen nog echt sprake van (letterlijk) plakken en knippen en vervolgens de kopij naar de drukker brengen. In plaats van simpel op een toets te drukken. Theo: “Achteraf is dat natuurlijk waanzinnig amateuristisch.”

“Ik bewaar leuke herinneringen aan mijn periodes bij het clubblad. We vormden een mooie groep. Er was collegialiteit en loyaliteit. Als je dat voelt en herkent, dan heb je iets met elkaar. Ik heb er nooit spijt van gehad, ook omdat er plekken werden ingevuld die ik zelf niet kon invullen. Binnen een redactie heb je diverse kwaliteiten. Zo waren er een paar bij die wijze van spreken geen letter konden schrijven, maar die gingen wel met de auto kopij verzamelen. Anderen haalden advertenties op, al werd er soms meer opgemaakt dan wat met advertenties werd opgehaald. Iedereen had een taak en hielp waar nodig een ander. We vormden een geweldige club. Valkenswaard haakte overigens snel af. Dat ging ook niet samen. Niks ten nadele van de mensen in Valkenswaard, maar ze hebben een andere gemeenschap dan Eindhoven, met dorps kwaliteiten. Wij stadsmensen hadden ook een eigen kring, waren wat recalcitranter, rebelser.”

Theo is ook nog twee jaar (van 1989 tot 1991) voorzitter en secretaris van de toenmalige COVS Eindhoven e.o. geweest, dat was nadat er een bestuurscrisis was uitgebroken. Binnen deze club heeft hij daarna geen functies meer vervuld. “Ik ben wel nog steeds lid van onze scheidsrechtersvereniging, maar meer als sympathisant. Ik doe er niets mee, heb ook geen ambities meer, maar zie geen reden om het lidmaatschap op te zeggen. Binnen de COVS hebben we de lat altijd hoog gelegd. Je kent het verhaal van mannen die scheidsrechter zijn geworden, omdat ze thuis of op het werk niks te zeggen hebben. Dat klopt, sommigen van hen konden inderdaad op het veld het mannetje zijn. Daar konden ze hun verhaal kwijt en er werd naar hen geluisterd. Maar binnen de COVS Eindhoven hebben we wel steeds als stelregel gehad dat je je sociaal, correct en niet gewelddadig gedraagt. Die norm moet je nooit naar beneden willen halen.” Binnen de KNVB is de bestuurder pur sang jarenlang lid geweest van de commissie van beroep. “Op een gegeven moment was het

klaar.” Zit Theo zich nu te vervelen? Of mist hij de voetballerij? Echt niet: hij is nog altijd betrokken bij een aantal ouderenorganisaties. En daarbij maakt hij naar eigen zeggen dankbaar gebruik van de kennis en ervaring die hij in de voetballerij heeft opgedaan. Bovendien komt hij er geregeld mensen tegen die een band met een bepaalde voetbalclub hebben gehad en dat met hem willen delen. En hij volgt voetbal op tv. Theo is enkele jaren geleden met pensioen gegaan, maar hij heeft nog steeds een best drukke agenda. Hij zorgt wel voor voldoende ontspanning (elke dag wandelen bijvoorbeeld). En er is gelukkig ruimte tussen alle afspraken door om op vakantie te gaan met zijn vrouw Anja, die op haar beurt overigens ook erg actief is. Theo's echtgenote zet zich al tientallen jaren onbaatzuchtig in voor Tennis- en Padelvereniging Bokt. “En ze regelt thuis alles, ook voor onze kinderen”, voegt Theo er aan toe. Ze zijn overigens ruim 45 jaar getrouwd en hebben twee kinderen (zoon Mark en dochter Susanne) en één kleinkind (Liv, dochter van Susanne).

Tekst: Hans Janssen

Expertise in efficiënter produceren

YOUNG CUTTINGTOOLS

VOLG ONS

WHATSAPP
+31-06-17714749

YOUNG CUTTINGTOOLS BV

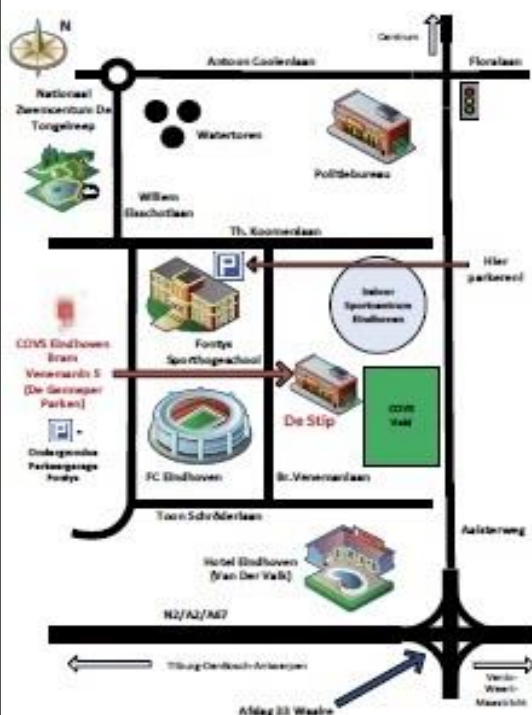
Meerheide 100b
5521 DX Eersel
Postbus 60
5520 AB Eersel

Tel. +31 (0)497-820213
Fax +31 (0)497-820214
info@youngcuttingtools.nl
www.youngcuttingtools.nl

Prijzen exclusief BTW, prijzen zijn geldig t/m 31-07-2024
onder voorbehoud van prijswijzigingen en drukfouten.

ACCOMMODATIE COVS “DE STIP”

Ideaal en rustig gelegen in de groene long van
Eindhoven

Bijzonder geschikt voor:

- * Sportieve ontmoetingen
- * Cursussen
- * Vergaderingen
- * Recepties
- * Lezingen
- * Binnen- en buitenrecreatie

Accommodatie

“DE STIP”

Genneper Parken Eindhoven

Voor afspraken:

destip@svbrabantzuidoost.nl

Zoals de ouden floten

Johannes Nicolaas Ignatius (Jan) Keizer werd op 6 oktober 1940 geboren aan de dijk in Volendam en groeide op in een gezin met elf kinderen, van wie hij de oudste was.

Hij voetbalde in de jeugd van RKSJ Volendam als keeper, maar bleek niet erg talentvol. Zijn schoolmeester Arnold (Meester) Mühren van de lagere school, de opa van de voormalige Volendam- en Ajax-middenvelders Gerrie en Arnold Mühren, zette hem op het spoor van scheidsrechter. Deze meester was tevens voorzitter van voetbalvereniging Volendam en bestuurslid van de afdeling Noord-Holland van de KNVB.

Ondanks zijn geringe lengte, kreeg 'Jantje' op 16-jarige leeftijd dispensatie om twee jaar eerder als scheidsrechter te beginnen dan officieel mocht. Hij

Jan Keizer: een echte Volendammer (foto: familie-archief).

promoveerde jaar na jaar. De eerste jaren nam hij zondag de bus, naderhand kwam daar een eigen auto voor in de plaats. Tussen 1956 en 1960 doorliep hij alle klassen in de afdeling Noord-Holland en tussen 1960 en 1966 deed hij hetzelfde in de amateurklassen van de KNVB. In 1966 volgde al snel de overstap naar het betaald voetbal. Keizer debuteerde in 1966, toen nog in de Tweede Divisie, als scheidsrechter in het profvoetbal.

Na kort in de Eerste Divisie te hebben gefloten, volgde al snel zijn eerste duel in de Eredivisie en dat was PSV – GVAV, op 7 april 1969. Het was de opmaat voor een mooie loopbaan met welgeteld 389 eredivisiewedstrijden. Met daarbij alle toppers en twee keer een bekerfinale.

In 1974 floot hij voor het eerst ‘De Klassieker’, Feyenoord - Ajax in de Kuip. De Rotterdammers wonnen met 2-1. Dat vonden sommige Ajax-supporters in Volendam niet leuk. Nog diezelfde avond zeilde er een baksteen door de voorruit van zijn huis. Zijn vrouw Netty bleef er nuchter onder, die zei: “Ach, die gordijnen moesten toch vervangen worden, er zaten een paar haken in”.

Ook over een Ajax - PSV waarvoor Keizer was aangesteld, in februari 1988, werd nog lang nagepraat. Kijk bijgaand YouTube-filmpje maar eens: https://www.youtube.com/watch?v=mxX_Szy_rlW

Jan Keizer mocht onder meer in 1981 Ajax - Haarlem fluiten, de wedstrijd waarin Johan Cruyff zijn rentree als Ajax-speler maakte (foto: Nationaal Archief).

Jan Keizer behoorde in de jaren tachtig tot de internationale top van de voetbalscheidsrechters. Hij floot op de Olympische Spelen van 1984 de finale tussen Frankrijk en Brazilië. Met 103.000 toeschouwers in de Rose Bowl van Los Angeles. Ook was Keizer actief op het EK van 1984 in Frankrijk en het WK van 1986.

Vóór die eindronden van het toernooi in Mexico floot hij onder meer Wales - Schotland. Het kwalificatieduel was beslissend voor deelname aan de 'Mundial' in Mexico en werd in september 1985 gespeeld. De sfeer in Cardiff was zwanger van spanning. Schotland had voldoende aan een gelijkspel. Een minuut voor tijd, het thuisland stond met 1-0 voor, gaf Keizer een strafschoep aan Schotland vanwege hands. Eindhovenaar Ignace van Swieten was een van de grensrechters. Die riep vanaf de zijlijn dat Jock Stein, de coach van Schotland, voor dood op de bank lag. Keizer dacht dat Van Swieten een grapje maakte en aldus riep hij terug met de opmerking dat Stein maar een minuut geduld moest hebben, dan was de wedstrijd afgelopen. Na afloop bleek de man inderdaad te zijn overleden.

Tijdens de WK in Mexico leidde Keizer de krachtmeting tussen Italië en Argentinië in de groepsfase en de ontmoeting tussen Denemarken en Spanje in de tweede ronde. Vooral de beelden van de wedstrijd tussen Argentinië en Italië zijn legendarisch, waarbij Keizer de absolute ster van dat toernooi, Diego Maradona, op zijn karakteristieke manier wegwuift.

Behalve bijna vierhonderd wedstrijden in het Nederlandse betaald voetbal, leidde hij 32 interlands en 148 Europacupwedstrijden waaronder de terugwedstrijd van een finale van het toernooi om de UEFA Cup. Bayer Leverkusen was hierin te sterk voor Espanyol. De Duitse ploeg had de uitwedstrijd in Spanje met 3-0 verloren. Velen dachten dat de return op papier kon worden afgedaan. Het werd een ware thriller. Eindstand 3-0 en daarna verlengen en penalty's. Met Bayer Leverkusen als winnaar.

Jan Keizer was bijzonder als persoon en als scheidsrechter. Klein van stuk maar met een onberispelijke scheiding in het haar, gemitige ogen en een parmantige houding. Door dat laatste was hij niet altijd even populair bij het grote publiek. Maar hij had ontegenzeggelijk overwicht op de spelers al werd dat ook wel uitgelegd als arrogantie. Spelers durfden hem nooit aan

te raken, mede als gevolg van de voor hem typerende beweging van het met de buitenkant van beide handen op afstand houden van iets te opdringerige spelers. Zelf vertelde hij: “Ik was een pedante scheidsrechter, dat kan ik niet ontkennen.”

Toch voelde hij zich nergens te groot voor. Luisterde jubilea op van amateurclubs, gaf lezingen en floot belangeloos wedstrijdjes voor gehandicapten. Kortom: men deed maar zelden tevergeefs een beroep op hem.

Op 29 mei 1988 (FC Twente - FC Groningen) was hij voor het laatst als arbiter bij de profs actief. Hoewel hij van de KNVB tot 31 december 1988 mocht doorgaan, besloot Keizer vrij abrupt zijn loopbaan in augustus van dat jaar te beëindigen. Hij vond het niet zinnig een voetbalseizoen te moeten beginnen dat hij niet af kon maken.

Afgelopen zomer kreeg Jan Keizer (rechts) nog bezoek van zijn oud-collega Adolf Prokop (midden). Links Jans zoon Johan (foto: familie-archief).

In 2001 werd hij door de FIFA, de wereldvoetbalbond, onderscheiden. Hij ontving de Referees' Special Award. Keizer kreeg de onderscheiding voor

zijn uitzonderlijke staat van dienst als scheidsrechter en zijn betrokkenheid bij de arbitrage.

Het echtpaar Keizer kreeg drie kinderen: twee zoons (Edwin en Johan) en een dochter (Igna). Ook zijn ze opa en oma van zes kleinkinderen geworden en daar waren ze zeer trots op.

De voormalige topreferee bracht de laatste jaren van zijn leven, die getekend werden door de ziekte van Alzheimer, door in een verzorgingstehuis in Volendam. Hier werd hij vorig jaar tot zijn grote verrassing opgezocht door de selectie van de plaatselijke betaald-voetbalclub (<https://www.youtube.com/watch?v=XELaonAU8EI>). Jan Keizer overleed op maandag 18 november 2024, hij werd 84 jaar. Ook veel voormalige collega's, onder wie de (Oost-)Duitser Adolf Prokop, waren bij zijn uitvaart.

Tekst: Jos Halmans

The logo for 'Blick | marktonderzoek' is displayed. 'Blick' is in a large, dark teal serif font, followed by a vertical bar and 'marktonderzoek' in a smaller, dark teal sans-serif font.

Meer weten over Blick Marktonderzoek?

Kijk op www.blickmarktonderzoek.nl of
stuur een e-mail naar
h.houtepen@blickmarktonderzoek.nl of
bel ons via 06-52488961

WE DRAGEN SCHEIDSRECHTERSVERENIGING BRABANT-ZUIDOOST EEN WARM HART TOE!

Met veel plezier ondersteunen wij de activiteiten van de scheidsrechtersvereniging. Want of je nu de regie hebt over de ICT binnen een bedrijf of de positie van de scheidsrechter in de voetbalsport wilt verbeteren, de beste resultaten bereik je door enthousiast samen te werken.

Simac Techniek NV

De Run 1101, 5503 LB Veldhoven T +31(0)40 258 29 44 **SIMAC.COM**

EREGALERIJ

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING **BRABANT-ZUIDOOST**

Erevoorzitter:

Christ van de Donk

Ereleden:

Anton Bogers
Henk van Bekkum
Wil van den Boorn
Gerard Geurds †
Rinus van den Heuvel
Jan van den Putte

Leden van Verdienste:

Peter Houdijk
Paul Janssen
Hans Moonen
Nico Rensen
Tjeu Steijvers
Cor Versmissen

Verenigingslid van het jaar 2023

Hans Janssen

DRIE
ACCOUNTANTS
& ADVISEURS

Jaarrekening

- ✓ Administratie
- ✓ Boekhouding
- ✓ Scanboekhouden
- ✓ Inkomstenbelasting
- ✓ Vennootschapsbelasting
- ✓ Omzetbelasting

Jaarrekening

Fiscaal advies

- ✓ Herstructurering
- ✓ Financiële planning
- ✓ Keuze rechtsvorm
- ✓ Erfbelasting en schenkbelasting
- ✓ Inbreng onderneming in BV

Fiscaal advies

Over ons

- ✓ Vaste prijzen
- ✓ Persoonlijke sfeer
- ✓ Uitgebreid netwerk
- ✓ Maatwerk
- ✓ Geen uurtje factuurtje

DRIE ACCOUNTANTS
& ADVISEURS

DRIE Accountants & Adviseurs

Nieuwstraat 77
5683 KB Best

Contact

Telefoon: 0499-748010
E-mail: info@drie-advies.nl

DRIE Accountants & Adviseurs in jouw regio

Eindhoven
Best
Son
Sint-Oedenrode
Nuenen

Oirschot
Oosterwijk
Middelbeers
Boxtel
Helmond

Scheidsrechters in de media

De eerste helft van het seizoen 2024-2025 zit erop. Het waren maanden met wisselende weersomstandigheden, van stormachtig tot zonnig en van fris tot zacht. Ook op arbitraal gebied ging het alle kanten op. De meeste wedstrijden verliepen gelukkig rimpelloos, maar soms liep het uit de hand of was er een andere reden waarom een duel minder snel werd vergeten.

Des te fijner is het om te lezen dat de KNVB onze inzet als scheidsrechter én als vrijwilliger zo waardeert. Dat gebeurde al rondom de Week van de Scheidsrechter en onlangs nog bij gelegenheid van de Nationale dag van de Vrijwilliger. Uiteraard zijn ook alle andere mensen die zich belangeloos inzetten voor hun organisatie van onschatbare waarde. Zoals die man die niet alleen voorzitter is van een voetbalclub, maar die het evenmin een probleem vindt om op zondag twee wedstrijden te fluiten.

Of die collegapreses die bij Volharding - De Ster inviel, nadat een scheidsrechter door een vingerbreuk dit duel in de eerste klasse moest staken. Dat gebeurde in de 83^e minuut. De tegenstander kon ermee instemmen. De voorzitter van de thuisclub fietste naar huis om zijn scheidsrechterspak te halen en bracht het duel tot een goed eind. De interimarbitrator in De Gelderlander: "Het was al 2-0 en er was nog maar kort te spelen: de tegenstander zag het niet zitten om voor die paar minuten nog een keer tweemaal vijf kwartier te rijden. Als het 0-0 was geweest, dan was het misschien anders gelopen."

Alle lof dus voor hem en zo is het altijd wel fijn om als scheidsrechter een schouderklopje te krijgen. Zeker als je nog jong bent. Zo ontving Tim Eerdmans onlangs het Jeugdlintje van de gemeente Eindhoven. De RPC'er trad hiermee in de voetsporen van onder anderen Isis Thorissen, die in de vorige editie van De Scheidsrechter nog werd geportretteerd.

Maar ook haar en onze clubgenoot Milan had reden om blij te zijn. Hij floot in november de derby tussen Gassel en het bezoekende Deso uit Oss. De trainer van de thuisclub zocht ondanks de 1-0 thuisnederlaag in dit duel voor de vijfde klasse G niet naar uitvluchten. „Het was een topwedstrijd

met wederzijds respect. Een wedstrijd waar je de passie van alle spelers in kon terugzien", zei de coach tegen De Gelderlander. Hij was ook erg te spreken over scheidsrechter ... Milan Meulen, zo lezen we. De arbiter had namelijk een topwedstrijd gefloten en dat op 18-jarige leeftijd.

Dezelfde trainer was eerder dit seizoen veel minder complimenteuzus. Nadat zijn ploeg met 1-4 had verloren van Cito, lag dat volgens hem niet aan zijn eigen ploeg. Je voelt het al aankomen. "Een scheidsrechter zo slecht als deze heb ik nog nooit gezien. Hij gaf twee zeer onterechte penalty's", zei hij tegen dezelfde krant.

Ook een andere arbiter van dienst kreeg de volle laag. Althans, dat was de teneur van het verslag van een ontmoeting tussen SV Reeshof en Oosterhout. Het duel eindigde in 3-4 en dat verleidde de trainer van de thuisclub tot de volgende reactie tegen het Brabants Dagblad: "De scheidsrechter heeft vandaag met 3-4 gewonnen. Hij floot de wedstrijd helemaal kapot en voelde het totaal niet goed aan. Hun derde goal valt uit een situatie waarin een speler van mij op de grond lag met een hoofdblessure én waar onze grensrechter voor buitenspel vlagde. Daarna maken zij diep in blessuretijd de winnende, terwijl onze grensrechter daar ook voor buitenspel vlagde. Hij wilde ook fluiten, maar bedacht zich op het laatste moment. Ik ben er ziek van, dit sloeg nergens op."

Veel meer respect was er begin deze maand voor Alberto Hoenselaar uit het Noord-Limburgse Gennep. De Limburger besteedde een groot artikel aan hem. De 52-jarige Alberto is ongeneeslijk ziek, maar stoppen met vlaggen, daarover twijfelt hij geen moment. Hij is en blijft dé grensrechter van de Gennepse vierdeklasser Vitesse '08, zolang het kan.

De derby tegen Milsbeek is voor zijn club hét moment om hem een duwtje in de rug te geven, zo schrijft de krant. Er is Bengaals vuurwerk in de kleuren van de clubs, oranje en rood, en door de speakers op het sportpark schalt *You'll never walk alone*. Bij de honderden toeschouwers staat het kippenvel op de armen en er rollen tranen wanneer de voetballers een metersgroot spandoek ontvouwen met de tekst: 'Samen staan wij achter Alberto'.

Hij is onderhand een bekende verschijning op de voetbalvelden, Manuel Uijtewaal. De 26-jarige arbiter uit Raamsdonksveer is slechts 1,42 meter en maakt volgens onder meer het Eindhovens Dagblad behoorlijk naam door zijn losse manier van fluiten. Uijtewaal werd gevolgd tijdens Stiphout Vooruit - Bruheze. Dat deden eerder al Voetbal International, het Algemeen Dagblad en Man bijt hond. Geregeld is de pupil van de week groter dan hij, meldt de ED-verslaggever. Uijtewaal vindt het allemaal prima. In het artikel staat ook dat hij vanwege zijn lengte niet als voetballer aan de slag kon en dat hij daarom ging fluiten. En dat doet hij blijkbaar verdienstelijk.

Ook in de Mooi Son en Breugel krant komen we een positief stukje tegen over een scheidsrechter en wel in het verslag van Nijnsel tegen Rood Wit 62. De wedstrijd stond onder zijn bekwame leiding, citeren we, maar: '(...) tot verbijstering van iedereen toonde hij zich na de wedstrijd geen liefhebber van de smaakvolle vegetarische bitterballen.' Je doet het als scheidsrechter niet gauw goed, blijkt weer eens.

Tekst: Hans Janssen

Zorgeloos...

Schellekens & Vrenken
Accountants en Adviseurs

Hof 10 • 5571 CC • Bergeijk
Postbus 73 • 5570 AB • Bergeijk
T (0497) 55 56 55 • F (0497) 55 51 01
www.schellekens-vrenken.nl

The poster features a green textured background resembling grass. Silhouettes of soccer players are visible in the upper corners. A soccer ball is shown hitting a goal net on the left side. The title is prominently displayed in the center, with the date and location information in dark green boxes on the right.

ZAALVOETBAL- TOERNOOI

COVS ZUID 1 & ZUID 2

DATUM

**28 DEC
2024**

Locatie

**Optisport sporthal
Schutsboom 1
Reusel**

Kijk voor het volledige programma op www.svbrabantzuidoost.nl

Vijftig jaar een gezamenlijk clubblad (deel 6)

Een avond met een bekende sportarts. Die stond er voor de leden van de COVS-verenigingen Eindhoven en Valkenswaard voor het najaar van 1974 op de agenda. (Zou ook tegenwoordig een interessant idee zijn, maar dat terzijde.)

Voor deze bijeenkomst was Carel van den Brekel uitgenodigd. Hij was toen behalve clubarts van PSV ook chirurg bij het St. Annaziekenhuis in Geldrop. “Elk lid van onze groep verwachten wij gewoon op deze ongetwijfeld boeiende avond”, lezen

we in de aankondiging. Hierin staat ook dat het aantal lezingen is beperkt dat jaar, maar dat het niveau hiervan zo hoog mogelijk is.

En dan werd er in dit gedenkwaardige voetbaljaar ook een eerste zogeheten clubavond gehouden. Plaats van handeling was toen De Koppel aan de Tongelresestraat (in Eindhoven). Het was meer bijpraten en daarna een gezellig samenzijn, om bijvoorbeeld met elkaar te kaarten of te babbelen. COVS Valkenswaard laat uiteraard ook van zich horen. De laatste maanden van het jaar stonden liefst vijf activiteiten op de agenda: een dropping, een conditietest, kienen, St-Nicolaasdag en een spelregelwedstrijd.

In het tweede en laatste officieuze clubblad verder aandacht voor iets waarvan een aantal leden graag zou willen dat dit ook tegenwoordig nog het geval zou zijn. Dat bij thuiswedstrijden van PSV tien zitplaatsen voor de COVS Eindhoven beschikbaar waren.

Ook jeugdscheidsrechters worden niet vergeten in het clubblad. Er wordt zelfs de vraag gesteld waarom er geen jeugdscheidsrechter in het bestuur van de COVS zit.

Geboortebericht

*Hiermede geef ik U te kennen,
dat ik thans geboren ben.
Ik tracht U voortaan te verwennen.
met het hanteren van de pen.*

*Schoorvoetend zet ik de eerste passen,
op het kritieke lezerspad.
Ben ik er tegen opgewassen?
Hopelijk wordt het werkelijk wat!*

*Mijn oprichters willen tonen,
wat er rondom u geschied (*1),
wat voor aktie er gaat komen,
wie er gaat trouwen, of wie niet!!*

*Ik wil een informatie geven,
Voor alle scheidsrechters hier nabij.
Maar ze moeten niet enkel lezen!!!!
Zend ook gerust copy aan mij!!!*

*Als U mijn geboorte kunt waarderen,
laat dat dan geheim meer zijn (*2).
Hartelijk dank aan alle mensen,
Die mijn oprichters wilden zijn!!!*

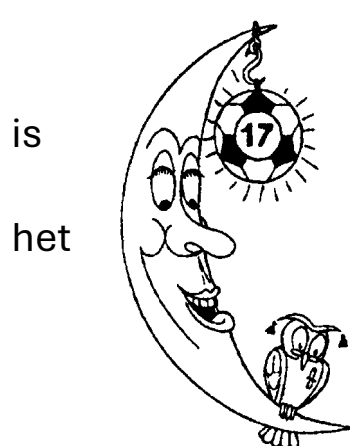
(*1): uiteraard moet dit ‘geschiedt’ zijn en (*2) waarschijnlijk ontbreekt hier het woordje ‘geen’ voor geheim.

Met dit gedicht sluiten we de terugblik op de eerste twee officiële clubbladen af. In 2025, in elk van de acht edities van de gouden jubileumjaargang, besteden we ook aandacht aan onze eerste voorganger.

*Look at me - now I'm dusty shield of pride
I'm not ready for a fight
I'm OK, but my heart is still dry
Don't you know that only heroes cry ...*

Heldenrol

‘Heroes Cry’, song van Collage, laat op de cd Moonshine van deze Poolse band helden huilen. Huilende helden, een tegenspraak in bewoordingen? De held die achter het scherm van trots de schijn ophoudt en pretendeert dat het goed met hem gaat, terwijl zijn hart verdort. Held tegen wil en dank. Het opgedrongen heldendom. Dan ben je niet klaar om het gevecht aan te gaan. Noemt een held zichzelf een held: “Ik ben een held”, in dat geval doet een held afbreuk aan zijn imago. En een bescheiden held vloekt dat niet met elkaar? Dat hang je niet zelf aan de grote klok. De ander is de klokkenluider van

is
het

een heldendaad. De ander maakt de held tot held. Echte helden getuigen zelden. Het zijn de opvallende daden die een held tot held maken. Een heldendaad een daad van moed met bereidheid tot zelfopoffering, zelfs van het leven. De parachutist Joe Mann redde leven van zes medesoldaten door tijdens de Tweede Wereldoorlog in Best op een granaat te gaan liggen.

Moed staat tegenover laf. Beide woorden staan in verbinding met angst. De moedige overwint de angst, de lafaard vlucht ervoor weg. Er zijn impulsieve en weloverwogen heldendaden. De impulsieve handelt ogenblikkelijk zonder er bij na te denken en zonder acht te slaan op de gevaren. De weloverwogen daad weet, dat de daad tot de dood kan leiden. Bestaan er geboren helden en geboren lafaards? Dat geloof ik niet. Wel, dat er mensen zijn die met hun angsten weten om te gaan en moedig risico's nemen. Tevens, de mensen die het liefst in een veilig holletje wegkruipen om de angsten te bezweren. Het is niet nobel van me, maar ik reken mezelf niet tot het moedige slag. Angst als slechte raadgever. En in mijn vooroordeel denk ik, dat er maar wenigen zijn die hun leven op het spel zetten met een heldendaad. Lees verder op pagina 35.

SCHEIDSRECHTERS SCOREN BIJ:

FLUITEN

KLEDING

HORLOGES

VLAGGEN

HEADSETS

NOTITIEKAARTEN

SHOP HIER

Ik loop door het centrum van Dordt, hoe rotter het wordt. Dichtbij het station zie ik een donker gekleurde man met een capuchon op met een slot bezig van een peperdure elektrische fiets. Ik loop door en kijk na dertig meter om en de man is nog steeds aan het rommelen met het slot. Ik besluit om te keren. Mijn hart klopt in de keel en een paar meter voor hem spreek ik hem aan: “Lukt het je niet om je slot te openen?” Woedend kijkt hij mij aan: “Waar bemoei je je mee?” Vervolgens haalt hij de sleutel uit het slot: “Zie je wel, dat het mijn fiets is. Jullie ouderen denken, dat wij allemaal dieven zijn. Ik weet wel, hoe jullie denken. Eigen soort spreek jij niet aan. Besef je wel, dat je ook een mes tussen je ribben had kunnen krijgen, of dat ze je opwachten om je in elkaar te slaan? Je moet ons met rust laten en je nergens mee bemoeien.” Ik werd in een verdedigende rol gedrukt en excuses waren voor hem niet geloofwaardig, want hij wilde niet geloven, dat ik ook een wit gekleurde man zou aanspreken. Plotseling spookt de fraaie song ‘White Room’ uit 1968 van Cream door mijn hoofd: *“In the white room with black curtains near the station.”*

Deze witte man, niet langer blank. Er hangen zwarte gordijnen voor mijn ogen. Het discriminatiespook waart in me rond. Zwarte rook kringelt uit mijn mond. Aanklacht: etnisch profileren. De zoon van Adam en Eva, Kaïn, vermoordde zijn broer Abel en tegenover God rechtvaardigde hij zich: “Ben ik mijn broeders hoeder?” Draag ik zorg voor mijn naaste?

Poeh, de eenzaamheid van de onverschilligheid, geen oog voor elkaar. Onze balletdochter in Linz woont in een flat met vijf voordeuren en ze wordt genegeerd tot in de lift, waarin nog geen groet plaatsvindt. Er woont ook een knettergekke vrouw. Gek van een ten hemel schreiende eenzaamheid? Laatste regels van ‘White Room’: “I’ll sleep in the place with the lonely crowd/ Lie in the dark where the shadows run from themselves.”

Deze held op sokken speelde voor held. En dat niet voor een mens, maar voor een materialistisch ding als een fiets. Waar is de jonge man gebleven die met de filosoof Proudhon predikt, dat eigendom diefstal is. Dus iedereen een dief van iedereen, volstreekte anarchie?

Deze ezel legt een bruggetje naar de voetballerij. Soms worden spelers helden genoemd, net alsof ze met een overwinning de zilvervloot binnengehaald hebben. In ieder geval wel een vloot op de bank. Op het gastenboek van mijn kluppie FC Eindhoven heb ik de spelers ook weleens helden genoemd. Of de spot is opgemerkt, is de vraag. Ben je een held als je met je lichaam je voor de tegenstander werpt om een doelpunt te voorkomen en daardoor die afgrijselijk lelijke cup met grote oren als trofee in de hoogte hijst?

Heracles en Ajax verwijzen naar Griekse helden. Een absurde vorm van zelfoverschatting om met het gevecht om de bal te verwijzen naar de Griekse mythologie. Wat is er mysterieus aan de voetbalsport. Als gekte mysterieus is... Ajax was oorspronkelijk een held met een enorm postuur. Hij kon slecht tegen zijn verlies. Als een waanzinnige vocht hij tegen schapen. Tot zinnen gekomen voelde hij zich vernederd en pleegde zelfmoord met een zwaard, allesbehalve een heldendaad van Ajax.

Je hebt klokkenluiders en klokkenluiders. De ene soort van het blootleggen van misstanden en de andere van het verradersgilde. Collegajes, we weten, dat we de verstrekte kaarten moeten melden aan Onze Koninklijke. Bij verzuim wordt dit gezien als fraude en krijgen we hoogstwaarschijnlijk

een schorsing aan de scheidsrechtersbroek. Fraude is immers een vorm van criminaliteit. De scheids als boef. Ongetwijfeld met vermelding van uw verzuim in uw dossier. Ook bij oefenwedstrijden moet u de rode kaarten doorgeven.

Van betrouwbare of onbetrouwbare bron vernam ik, dat een scheids uit de hogere hiërarchische pikorde verzuimd had een rode kaart in een oefenwedstrijd, geschonken in Barendrecht, door te geven. De scheidsrechtersbroek mocht voor vijf duels in de kast blijven liggen, dat spaart een paar wasbeurten uit. Klokkenluider was, naar verluidt, een collega. Ja, daar moeten we het van hebben om de moraal van arbitrale integriteit hoog te houden. Bron wist niet te vertellen, of de klokkenluider nog een medaille heeft opgespeld gekregen vanwege onberispelijke staat van dienst. Ik hoor u van verontwaardiging zuchten om deze apenstreek.

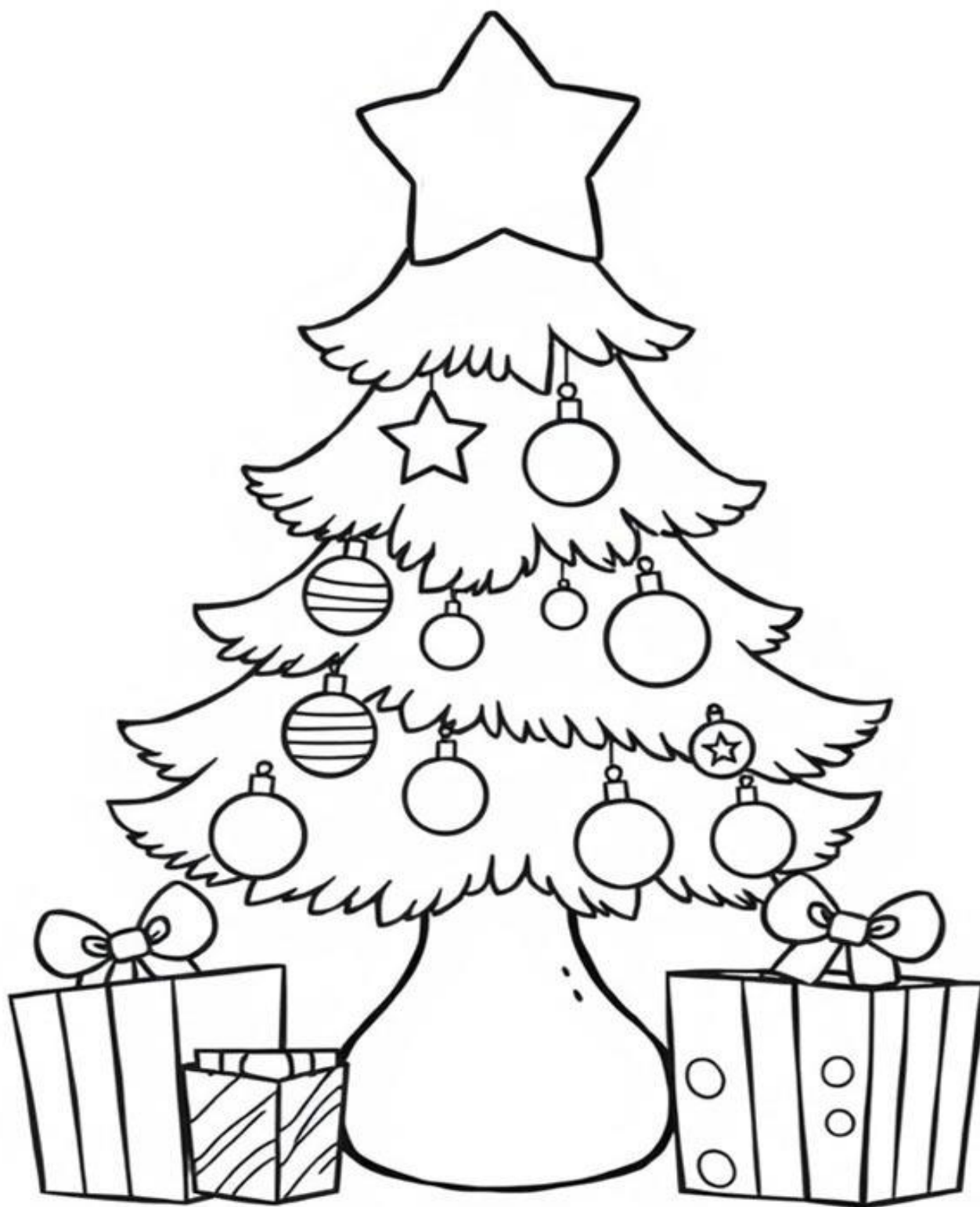
Bent u ook benieuwd, wat Onze Bond de klokkenluider heeft laten weten? Ik doe een gokje. Neutrale kennisgeving van ontvangst. Ik hoor een enkeling roepen, laten degraderen die gast. Uiteraard kan dat niet. Wel kun je naar de klokkenluider rapporteurs sturen die op elke fluitkorrel tien zakken zout weten te leggen, waardoor hij aan het einde van het seizoen een toontje lager mag gaan fluiten.

“Now I know that only heroes cry...”

Tekst: Jur Wijsman

Prettige kerstdagen

Gelukkig nieuwjaar

Deze tekening mag ingekleurd worden, maar je kunt er niets mee winnen.

ACTIVITEITENAGENDA

Elke dinsdag, 19.30: trainen, voorlopig tussen Oranje-Rood en VdValk

Elke woensdag, 20.00: trainen bij VV Bladella

28 december, 9.00: zaalvoetbaltoernooi COVS Zuid in Reusel

4 januari, 10.00: Technisch Arbitragecongres Zuid 2 in Asten

Ovb, 4 januari: nieuwjaarsreceptie

10 t/m 12 januari: Technisch Weekend in Leende

10 februari: Algemene LedenVergadering

Raadpleeg ook de agenda op www.svbrabantzuidoost.nl.

think. make. organize. you win.

Melkweg 1
5571 SM Bergeijk
+31 (0)497 78 33 33
info@wilvo.nl

Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost:

Kamer van Koophandel
Clubhuis De Stip

Nummer KVK: 40236533 Eindhoven
Genneper Parken, Bram Venemanlaan 5
5644 HV Eindhoven

Mailadres
Redactie-adres
Website

info@svbrabantzuidoost.nl
redactie@svbrabantzuidoost.nl
www.svbrabantzuidoost.nl

Dagelijks bestuur

Voorzitter

Jeroen Quinten
voorzitter@svbrabantzuidoost.nl

Secretaris

Daniël Jansen
secretaris@svbrabantzuidoost.nl

Penningmeester

Luuk Hendrix
penningmeester@svbrabantzuidoost.nl

Overige bestuursleden

Lennart Geertsen, Kylian Walthuis en
André Werrelmann

Commissies

Accommodatie De Stip

Henk van Bekkum, Pieter Elbersen en
Jeroen Quinten

Activiteiten

Lennart Geertsen, André Werrelmann

Begeleiding

Lennart Geertsen

Commercie

Luuk Hendrix en André Werrelmann

Pr en media

Henk van Bekkum, Anton Bogers, Hans
Janssen en Kylian Walthuis

Spelregels

Daniël Jansen, Nick Ooms en Joris
Heusschen

Sport en training

Lennart Geertsen, Luuk Hendrix, Hans
Moonen, Jeroen Quinten en Eric Warners

Tuchtzaken en molest

Daniël Jansen en Jeroen Quinten

Werving en behoud

Nick Ooms, Kylian Walthuis, Jeroen
Quinten

Jeroen Quinten

taxaties en aankoopbegeleiding

Taxatie nodig?
Aankoopadvies nodig?

Bel Jeroen Quinten voor het speciale
tarief voor scheidsrechters!

J.J.L.W. Quinten
06 - 47 24 20 99

info@jeroenquinten.nl
www.jeroenquinten.nl

Sportprijzen

van traditioneel tot origineel
van metaal tot glas

Mooie, traditionele bekers,
klein of heel groot,
sport-specifieke prijzen,
opvallende, afwijkende
of zeer fraai vorm-
gegeven trofeeën, maar
ook medailles. In diverse
materialen zoals glas,
metaal en kunststof.

Van Laarhoven
sportprijzen

Flight Forum 3512
5657 DW Eindhoven
Tel. (040) 251 91 71
info@drukkerijvanlaarhoven.nl
www.drukkerijvanlaarhoven.nl